

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2P/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915200465
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5915200465.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. W., nar.XX.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberku - odbor sociálnych vecí a rodiny, dieťa rodičov: Mgr. M. W., nar.XX.X.XXXX, bytom L. XXX, právne zastúpená JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou so sídlom Radlinského 47, Dolný Kubín a Z. W., nar.XX.X.XXXX, bytom B. XX, P., právne zastúpený JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou so sídlom Madačova 7, Ružomberok, v konaní o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, bez návrhu, takto

rozhodol:

Súd schvaľuje rodičovskú dohodu uzatvorenú v nasledovnom znení:

Otec maloletej M. W., nar.XX.X.XXXX je oprávnený stretávať sa s maloletou každú stredu v kalendárnom týždni od 14.30 hod. do 18.30 hod. a každý víkend v párnom týždni od piatka od 14.30 hod. do nedele do 18.30 hod. a každý rok od 1.7. od 10.00 hod. do 14.7. do 18.30 hod.

Otec si maloletú prevezme v stanovenom čase v mieste bydliska matky, pričom v stredu a piatky si otec maloletú vyzdvihne v školskom zariadení a po ukončení styku dieťa odovzdá v mieste trvalého bydliska matke v stanovenom čase.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7P/31/2013-74 zo dňa 30.7.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn.6CoP/93/2013 zo dňa 12.2.2014 v časti o úprave styku otca s maloletým dieťaťom.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 30.1.2015 bol tunajšiemu súdu doručený podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok na začatie konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu. Podnet bol po skutkovej stránke odôvodnený tým, že manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7P/31/2013-74 zo dňa 30.7.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/93/2013 zo dňa 12.2.2014, ktorým súd zároveň schválil dohodu rodičov vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode tak, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matke s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obidvaja rodičia, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 175,- eur mesačne vždy do 10.dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom stretávanie bolo upravené tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletou každú stredu v kalendárnom týždni od 12.30 hod. do 19.30 hod. a každú sobotu v párnom kalendárnom týždni a každú nedeľu v nepárnom kalendárnom týždni vždy v čase od 9.00 hod. do 19.00 hod., pričom otec si mal dcéru prevziať v stanovenom čase pred

bytom matky a tam ju mal matke po stretnutí aj odovzdať. V podstate hneď po právoplatnosti rozsudku ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej začalo dochádzať medzi rodičmi ku konfliktom. Matka poukazovala na nevhodné správanie sa otca voči nej ako matke, osočovanie jej osoby, poukazovala na nedodržiavanie rodičovskej dohody ohľadom úpravy stretávania, nerešpektovania zdravotného stavu maloletej zo strany otca. Otec maloletej podal oznámenie, kde poukazoval na konfliktné správanie matky, jej citový chlad a absolútny nezáujem o potreby maloletej. Vzhľadom na situáciu, ktorá vznikla medzi rodičmi maloletej po ich rozchode, kedy sa nedokázali prispôbiť situácii a neboli schopní sami riešiť komunikačné problémy, sa dňa 11.6.2014 uskutočnilo na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok stretnutie rodičov maloletej, kde im bola ponúknutá možnosť poradensko-psychologickej pomoci ako súčasť opatrení na odstránenie problémov a konfliktov medzi nimi. Otec súhlasil so stretnutiami, ale matka to považovala za zbytočné. Následne im úrad ponúkol možnosť realizácie opatrení, ktoré boli zamerané na zabezpečenie vykonávania odborných metód práce na prispôbenie sa novej situácii v prirodzenom rodinnom prostredí. Matka túto možnosť odmietla s tým, že spolu s otcom navštevuje mediátorku Mgr. M., kde sa pokúšajú dospieť k dohode ohľadom stretávania sa otca s maloletou. Ani po absolvovaní sedení u mediátorky sa vzťahy medzi rodičmi neupravili, naopak z ich podaní bolo zrejmé, že sa situácia neustále vyhrcovala. Zamestnanci oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately boli prítomní pri viacerých situáciách, kedy bolo správanie dieťaťa neprirodzene odlišné. Na jednej strane pri odovzdávaní dieťaťa matke po pobyte u otca sa mal. dieťa odmietalo vrátiť k matke, plakalo a utekalo od nej a vyjadrovalo názor, že nechce byť s matkou a na druhej strane počas šetrenia v domácnosti matky bola dcéra v prítomnosti matky doma pokojná, usmievavá a vyjadrovala sa, že u maminky sa má dobre. Dňa 28.2.2015 podala matka na útvar Policajného zboru v Liptovskej Teplej oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na otca maloletej z dôvodu, že nerešpektuje zdravotný stav maloletej, nerešpektuje zdravotné postupy, ktoré navrhne detská lekárka, čím ohrozuje zdravie dieťaťa, maloletú štvie proti matke osobami jej blízkymi a ohrozuje zdravý psychický a fyzický vývin dieťaťa. Obidvom rodičom bolo poskytnuté odborné poradenstvo, na základe oznámení im bolo doporučené, že pokiaľ nie sú spokojní s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností, bolo by vhodné, aby podali nový návrh na súd, avšak ani jeden z rodičov návrh na súd nepodal a z tohto dôvodu bol preto podaný podnet.

Na základe uvedeného podnetu Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2P/6/2015-40 zo dňa 6.2.2015 začal konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. M. W..

Matka mal. dieťaťa na pojednávaní uviedla, že pokiaľ sa týka správania otca, vôbec nedodríava úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, ktorá bola upravená naposledy, jeho správanie je nevyspytateľné, nemá vhodný vplyv na výchovu a správanie dieťaťa, a preto navrhla, že by mala byť ponechaná doterajšia úprava s tým, že sa bude stretávať s maloletou iba raz do mesiaca. Na podporu svojich tvrdení predložila správu z ambulancie klinickej psychológie pre deti a dospelých. Tiež predložila aj vyjadrenie pediatričky, ktorá uviedla, že otec nekoná v záujme dieťaťa, nedokáže odhadnúť, čo mal. dieťa potrebuje, nerešpektuje doporučená ani odborníkov ani matky, jeho správanie je chaotické, nezodpovedné, paranoidné, čo je pre jeho vlastné dieťa potencionálne nebezpečné.

Otec mal. dieťaťa vo svojej výpovedi uviedol, že jeho prioritou je výchova dieťaťa a snaží sa, aby boli všetky potreby dieťaťa zachované. Domáce prostredie u neho je vynikajúce, nadštandardné, nakoľko má rodinný dom, kde dieťa má vlastnú detskú izbu, s dieťaťom podnikajú rôzne výlety, navštevujú aquaparky, vyšívajú a podobne. Snaží sa teda pre dieťa vytvárať vhodné prostredie. Dieťa nechce ísť späť k matke. Vraví, že matka je zlá, dáva ju kľáčať, dokonca ju dáva kľáčať na triesku. Dieťa je choré, má vychýlenú panvu, jednu kratšiu nožičku, čiže má za to, že za toto môže aj výchovné prostredie matky, kde dieťa vychovávajú starí rodičia, ktorí nedokážu zvládať dieťa, nakoľko je veľmi živé.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že už v podstate mesiac po právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, začali medzi rodičmi problémy. Neustále ich oslovovali rodičia s tým, že spochybňovali starostlivosť druhého rodiča mal. dieťaťa, resp. že ten ktorý rodič to nezvládol. Navrhla vykonať v uvedenej veci znalecké dokazovanie, nakoľko iba znalec posúdi osobnostné predpoklady toho ktorého rodiča pre výchovu a aj tú otázku, komu má byť dieťa zverené.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť preto súd pribral do konania znalkyňu, ktorá mala vypracovať znalecký posudok. Zo záveru vypracovaného znaleckého posudku okrem iného vyplynulo, že mal. M. má

rada obidvoch rodičov, keď sa mala vyjadriť verbálne, pozitívnejšie sa vyjadrila o otcovi. To, že mal. M. sa viac identifikuje s otcom, však neznamená, že svoju matku nemá rada. Maloletá aj voči matke prejavuje pozitívne reakcie, ktoré sú však skôr priamo pozorovateľné ako maloletou M. vyslovené. Mal. M., keď je v kontakte s matkou, mám tendenciu matku hodnotiť pozitívnejšie ako otca a keď je v kontakte s otcom, naopak. Ide o prirodzené správanie sa dieťaťa v jej veku, ktoré svedčí o tom, že oboch rodičov má rada a chce byť s oboma rodičmi. Z toho, čo mala možnosť znalkyňa pozorovať, vyplýva, že obaja rodičia sa zaujímajú o fyzické aj psychické potreby dieťaťa. Otec dieťaťa činnosť a aktivity menej štrukturuje, viac si užíva čas, ktorý trávi s dcérou, nebdá na hranice. Matka sa snaží činnosť a aktivitám dieťaťa dávať pevnejšiu štruktúru a hranice, nerobí to však násilnou formou a dieťa sa aj v takýchto štrukturovanejších situáciách v prítomnosti matky správa pomerne spontánne a spokojne. Znaleckým vyšetrením znalkyňa u oboch rodičov zistila črty nezrelej osobnosti, obaja rodičia majú tendenciu javiť sa v lepšom svetle, nedoceňujú svoje nedostatky a nadhodnocujú svoje prednosti, sú voči svojich chybám a zlyháním menej kritickí. U oboch je zvýraznená tendencia hyperkompenzáciám v pocitoch nedostatočnosti a neschopnosť adekvátneho sebanáhľadu. Znalkyňa ani u jedného z rodičov počas znaleckého vyšetrenia nezistila prejavy duševného ochorenia v priamom slova zmysle.

Každé dieťa pre svoj priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin potrebuje predovšetkým stabilitu vzťahov. Vo výchovnom pôsobení na maloletú je otec viac liberálnejšie nastavený, viac dbá na trávenie spoločného voľného času na záujmy a spoločné aktivity. Matka svojím výchovným štýlom vyžaduje dodržiavania istých pravidiel a hraníc a zároveň poskytuje dcére aj priestor pre komunikáciu a snaží sa byť jej citovou oporou. Rozdielnosť rodičovských pováh a prístupov by však mohla byť pre maloletú M. prínosom vtedy, keď by sa jej rodičia vedeli vzájomne aspoň akceptovať a prijať to, že dieťa potrebuje obidvoch rodičov. Znalkyňa ďalej uviedla, že maloletá je v predškolskom veku, jej rozumové schopnosti spadajú aktuálne do pásma priemernej inteligencie s prevahou v oblasti názorného a kvantitatívneho myslenia. Pri vývine je v súčasnej dobe najdôležitejšie, aby sa upokojili napäté vzťahy medzi rodičmi a nastavil sa v jej živote pravidelný režim, ktorý bude akceptovať podľa toho, ako ho budú akceptovať jej rodičia. Na maloletú má jednoznačne negatívny vplyv to, keď je svedkom konfliktného správania sa medzi rodičmi. Mal. M. má rada obidvoch rodičov, a keď je svedkom toho, že sa voči sebe správajú s dešpektom, verbálne sa napádajú alebo sa osočujú, jednoznačne to v nej spôsobuje zmätok. Z pozorovania maloletej v interakciách s matkou a otcom znalkyňa nezistila také prejavy správania dieťaťa, ktoré by svedčili o strachu pred niektorým z rodičov, alebo bolo prejavom odmietania niektorého rodiča. Mal. M. pociťuje potrebu širšieho kontaktovania sa s otcom, ako je to u nej aktuálne, čo prezentovala pri všetkých stretnutiach. Pri všetkých stretnutiach, aj pri tých, kde bola s matkou, hovorila, že chce byť s tatinom častejšie. Mal. M. za svoj domov považuje bývanie s matkou, pozitívne vníma aj prostredie u otca, kde má množstvo hračiek, kamarátov, veľa priestoru pre seba. V každom prípade si svoju predstavu domova spája viac s domom matky. Je to hlavne preto, že v tomto prostredí je od narodenia a trávi v ňom podstatne viac času ako v prostredí otca. Čo sa týka vplyvu starých rodičov na matku dieťaťa, tento je pravdepodobne dosť významný. Matka stále žije u rodičov, rodičia jej podstatne pomáhajú so starostlivosťou o dcéru a na základe niektorých psychodiagnostických zistení možno predpokladať menšiu schopnosť matky odpútať sa od svojej primárnej rodiny. V súčasnej dobe je maloletá zverená do osobnej starostlivosti matke, matka sa v rámci svojich osobnostných nastavení a schopností snaží byť dcére dobrou matkou. Snaží sa uspokojovať jej základné potreby, nielen fyziologické, ale aj emocionálne, vytvára jej štrukturované prostredie, zaujíma sa o jej záujmy, komunikuje s ňou zväčša na úrovni jej veku, snaží sa s ňou riešiť vzniknuté problémy v adaptácii aj na zdravotné ťažkosti. Keďže je však maloletá na prostredie matky zvyknutá a nie je pravdepodobné, že by rodičia začali spolu adekvátne komunikovať, znalkyňa považovala v súčasnej situácii za najvhodnejšie ponechať dcéru v starostlivosti matky s návrhom rozšírenia stretávania sa s otcom na každý druhý víkend od piatku do nedele. Znalkyňa zvažovala aj možnosť zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, to však neodporučila, nakoľko hoci otec prezentuje snahu vytvoriť dcére domov, predsa len doteraz trávil s dcérou len menšie množstvo času a dennodennú starostlivosť o ňu zabezpečoval len počas svojho voľna. Rozšírenie stretávania s otcom, pokiaľ bude akceptované oboma rodičmi a obaja rodičia sa ho budú snažiť dodržiavať, môže byť pre mal. M. prínosom aj v tom, že si naplní svoju potrebu byť s otcom v intenzívnejšom kontakte. Ak budú rodičia schopní zdržať sa vzájomných invektív, priamych alebo nepriamych negatívnych hodnotení druhého rodiča a pre dcéru sa budú snažiť vytvárať predovšetkým pozitívny obraz druhého rodiča a zjednotia svoje základné výchovné postupy, môže to byť pre maloletú len prínosom. Znalkyňa svojím znaleckým skúmaním zistila, že osobnosť obidvoch rodičov vykazuje známky nezrelosti. Je vysoko pravdepodobné, že nebudú schopní začať spolu komunikovať, alebo sa vzájomne ako rodičia akceptovať bez toho, aby podstúpili aspoň náhľadovú terapiu na svoje osobnostné

limity a negatívne postoje voči druhému rodičovi. Znalkyňa na záver uviedla, že dieťa je vo všeobecnosti schopné vyrovnáť sa s rôznymi aj ťažkými životnými situáciami, pokiaľ má pocit istoty a stability, ktorá vyplýva predovšetkým zo stability vzťahov. Aj rozdielne povahy rodičov a ich prístupy k životu nemusia byť pre výchovu problémom, práve naopak. Záleží však na tom, ako rodičia dokážu negatívne stránky svojich pováh usmerňovať a kontrolovať a nakoľko sú ochotní uznať, že druhý rodič, jeho videnie sveta a prístup k životu môže byť pre ich dieťa prínosom. Ani v úplnej rodine nie sú povahy a prístup k životu u obidvoch rodičov nikdy totožné. Ak však rodičia majú na zreteli hlavne záujem svojho dieťaťa, dokážu odlišný prístup rešpektovať a na základných výchovných pravidlách sa s druhým rodičom dohodnúť. Toto predpokladá, že rodičia o sebe navzájom u dieťaťa vytvárajú predovšetkým pozitívny obraz a neznižujú hodnotu druhého rodiča v očiach dieťaťa.

Na pojednávaní konanom dňa 8.2.2016 uzatvorili rodičia mal. dieťaťa rodičovskú dohodu, v ktorej sa dohodli na úprave styku.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 7P/31/2013, 3P/50/2012, 2Em/1/2015, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Naposledy boli rodičovské práva a povinnosti k maloletej upravené rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7P/31/2013 zo dňa 30.7.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/93/2013 zo dňa 12.2.2014, ktorým bolo manželstvo rodičov mal. dieťaťa rozvedené, pričom bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bola maloletá zverená na čas po rozvedení do osobnej starostlivosti matke s tým, že maloletú budú zastupovať a spravovať jej majetok obidvaja rodičia, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 175,- eur mesačne vždy do každého 10.dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa, pričom stretávanie bolo upravené tak, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletou v období od právoplatnosti výroku rozsudku do 31.12.2013 každú stredu v kalendárnom týždni od 15.30 hod. do 19.30 hod., každú sobotu v párnom kalendárnom týždni a každú nedeľu v nepárnom kalendárnom týždni vždy v čase od 9.00 hod. do 19.00 hod. a v období od 1.1.2014 každú stredu v kalendárnom týždni od 12.30 hod. do 19.30 hod. a každú sobotu v párnom kalendárnom týždni a každú nedeľu v nepárnom kalendárnom týždni vždy v čase od 9.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme v stanovenom čase pred bytom matky a tam ju matke po stretnutí v stanovenom čase odovzdá. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 4.4.2014. Krátko na to, ako nadobudol rozsudok právoplatnosť a vykonateľnosť, začali sa prejavovať medzi rodičmi prvé problémy, matka začala poukazovať na nevhodné správanie sa otca voči nej ako matke, ako aj nerešpektovanie zdravotného stavu maloletej, otec takisto podával na matku rôzne oznámenia, kde poukazoval na konfliktné správanie sa matky, jej neustálu snahu klamať a diskreditovať otca. Tiež poukázal na zlú starostlivosť matky a detskej lekárky o zdravotný stav dcéry. Rodičia sa po rozvedení nedokázali prispôsobiť situácii, neboli schopní sami riešiť problémy, preto im poskytol pomoc Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, avšak ani táto pomoc sa neukázala ako dostatočná. Obidvom rodičom bolo poskytované odborné poradenstvo, pričom im bolo doporučené, že pokiaľ sa nedohodnú a nie sú spokojní s doterajšou úpravou, majú podať návrh. Nakoľko rodičia návrh nepodali, podnet na začatie konania o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností podal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok podal na tunajší súd podnet na začatie konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, nakoľko mal za to, že doterajšia úprava výkonu rodičovských práv a povinností nebola v záujme zdravého psychického a fyzického vývinu mal. dieťaťa, pričom rodičia tento stav neriešili. Na pojednávaní konanom dňa 8.2.2016 rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu. Preskúmaním rodičovskej dohody súd zistil, že uvedená dohoda je v súlade so záujmami mal. dieťaťa, a preto takúto dohodu schválil. Rodičovská dohoda plne korešponduje so závermi vypracovaného znaleckého posudku, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že mal. dieťa potrebuje širšie kontaktovanie sa s otcom, ako je u nej aktuálne, čo prezentovala pri všetkých stretnutiach. Pri všetkých stretnutiach, aj pri tých, na ktoré prišla s matkou, hovorila, že chce byť s tatinom častejšie. Znalčka tiež uviedla, že rozšírenie stretávania sa s otcom, pokiaľ bude akceptované oboma rodičmi a budú sa ju obaja rodičia snažiť aj dodržiavať, môže byť pre mal. dieťa prínosom aj v tom, že si naplní svoju potrebu byť s otcom v intenzívnejšom kontakte. Ak budú rodičia schopní zdržať sa vzájomných invektív, priamych alebo nepriamych negatívnych hodnotení druhého rodiča a pre dcéru sa budú snažiť vytvárať predovšetkým pozitívny obraz druhého rodiča a zjednotia svoje základné výchovné postupy, môže to byť pre mal. dieťa len prínosom. Znalčka ďalej uviedla, že ak sa rodičia budú vedieť spolu dohodnúť, ak otec bude zvládať rozšírenú starostlivosť počas víkendov, je možné jeho styk s dcérou ešte rozšíriť. Bude teda úlohou obidvoch rodičov, aby sa snažili dodržiavať závery a odporúčania vyplývajúce zo záverov znaleckého posudku, najmä to, aby každý z nich začal akceptovať úlohu toho druhého ako rodiča svojho dieťaťa, čo momentálne ani jeden z rodičov nedokáže. Obidvaja rodičia majú tendenciu sami seba hodnotiť pozitívne a toho druhého rodiča negatívne a k svojmu správaniu sú nekritickí. Otec má potrebu matke dokazovať, že je lepší rodič, myslí si, že v prípade, keby bolo dieťa v jeho osobnej starostlivosti alebo v striedavej starostlivosti, by sa možno matka dostala spod vplyvu svojich rodičov a začala by ho viac ako otca dieťaťa uznávať. Matka zase na základe svojho sklamaní z manželského vzťahu s otcom, nedokáže pre dieťa pochopiť, že aj keď zlyhalo ich manželstvo, otec vo svojej roli otca nemusí byť zlý a nemusí zlyhávať. Obidvaja rodičia majú rezervy v tom, ako dokážu bez výhrad prijať toho druhého ako rodiča. Na strane otca bude potrebné, aby začal riadne rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a dodržiavať časy, počas ktorých má styk prebiehať a dieťa v týchto časoch riadne odovzdávať matke. Bude musieť akceptovať odporúčania a rady, ktoré mu dáva matka, najmä pokiaľ sa týka zdravotného stavu dieťaťa a tieto bezvýhradne dodržiavať. Na druhej strane bude na matke, aby začala postupne viac dôverovať otcovi, nesnažila sa všetku vinu zvalovať na otca, pokiaľ sa týka zdravotného stavu dieťaťa. Otec bude musieť postupom času viac štrukturovať voľnočasové aktivity dieťaťa aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že maloletá by mala v tomto roku nastúpiť na povinnú školskú dochádzku. Otec si musí uvedomiť, že mal. dieťa sa potrebuje nielen hrať, ale aj vzdelávať a pripravovať sa na školu. Ak sa postupne začnú vzťahy medzi rodičmi zlepšovať, toto bude určite veľkým prínosom pre mal. dieťa. Obidvaja budú musieť vykresľovať jeden druhého pred dieťaťom v lepšom svetle, ako doposiaľ, nakoľko toto má jednoznačne negatívny vplyv na správanie dieťaťa. Obidvaja rodičia sú svojím správaním vzorom pre dieťa a tak, ako sa budú správať obidvaja rodičia jeden k druhému pred dieťaťom, tak bude dieťa prenášať na seba aj tieto vzory správania a týmito sa bude riadiť aj v budúcnosti. Obidvaja budú musieť zvážiť v prípade, že to nepôjde samé od seba, aj potrebu terapie alebo inej odbornej pomoci. To však predpokladá úprimnú snahu a vôľu podrobiť sa tejto terapii. V prípade, že jeden z rodičov takúto vôľu a snahu neprejaví, bude každá terapia zbytočná a márna. To však záleží na obidvoch rodičoch, ako k tomuto pristúpia. Vzhľadom k tomu, že proti obsahu rodičovskej dohody nenamietala ani zástupkyňa kolízneho opatrovníka, súd túto rodičovskú dohodu schválil a jej platnosť a účinnosť potvrdil rozsudkom.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a/ OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu, pričom toto konanie sa začalo ex offo na základe uznesenia tunajšieho súdu o začatí konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví

kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/, f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.